

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

1871

Lieutenant p. T. Farnen Hedrum.

Fogeland

En ganske ny Politik-Vise.

1. Deit det bli'er at være hart i Bøla,
Jøs, hvor Tydsken han kan være fæl da!
Rent han spiller Mester i Europa,
Snart os alle vil han til sig so—
Samle med sin milde Tydskehaand.
2. Først det stakkers Danmark kom i Klemme,
Medens Svensk og Øst sat roligt hjemme.
Preussen fik sig Østerrig til Hæler,
De endrægtig Stesvig-Holsten st—
Stikker i sin store tydske Sæl.
3. Østerrig vil ha'e sin Del af Byttet,
Men de mærked snart at ei det nytted;
Bismarck var dem altfor stor en Fuling,
Bed Sadowa fik de syndig Ju—
Syndig Gjernings velfortjente Løn.

Ludvig
m

Graa kærmeu 28de August 1871.

V box 35:1039

4. "Preussen alt for mægtig nu sig reiser"
— Tænkte Klogeligen Frankrigs Keiser.
"Jeg faar se i Tide til at standse'n".
— Men ved Sedan gik han bag af Dand—
Baglands bare med sin tappre Hær.

5. Forat vise, at han ei var bange,
Lod af Tydsken hoi tilsidst sig fange;
Og hans Hær paa Vei til Grens Tempel
Fulgte troligt Keiserens Grem—
Exemplarist gode Ildse.

6. Saa Bazaine sine Kræfter prøver;
Sin Taalmodighed Metz han over;
Først han alle sine Heste øder
Bliver saa en udmættet Forræ—
Forbundsfaelle for sin Keisers Sag.

7. Alt imens ta'er Tydsken sig det mageligt,
Lever saa i Frankrig ret behageligt,
Myrder, brænder og gjør allsens Streger.
Og til Tidsfordriv han Smaabørn se—
Steller med saa pent og pønteliat

I Paris man frygter krigens Farer,
Vælger saa Trochu til sin Forsvarer.
Tydskenes Beleirning kjæft de spotter,
Har de bare til sin Middag No—
Kostbif og Rødvin i Overflod.

9. I Paris man Luftskionner bygger
Som for Tydskenes femme Kugler tryg er,
Men for Vind og Veir kan Ingen borge,
Uf og til de blæser id til No—
Til Udstillingen paa Klinaenberg.

10. Mange tusind fredelige Heste
Maatte offres for sin sultne Næste.
Elesanter, Katte, Ulv, Hunde,
Stak man i Paris's tomme Mun—
Tomme Svælg, dog lidet Alt det hjalp.

11. Byens Forsvar var hoi Grad priseligt
Al den Stund der fandtes noget Spiseligt,
Men da Kat og Hund der var ei mere
Saa'e Trochu: Vi vil kapitul—
Vil Kapitulet slutte, de er bedst.

12. Tydsken boede herligt i Versalje;
Naar de frøs holdt de en varm Batalje;
Strax de mærker i Paris ei Mad er
Sender de dem Bomber og Gran—
Graut og Melk i største Overflod.

13. Alt med kjærligt Hjerte de dem sendte,
Men tilsidst dog Traktamentet endte;
Da de ret fik føle Kjærligheden,
Bad Pariserne tilsidst en Fr—
Fri at være for den gamle Mad.

14. Gamle Wilhelm stolt med Natten kneiser.
Tydskenne har valgt ham til sin Keiser,
Faar han al Europa gjort til Slave,
Skal han vel engang tilsidst bli'e Pa—
Pascha, Jar og Sultan og Khediv.

15. Ja til Pave var han stædt dygtig,
Han som er saa from og saa gudfrygtig.
Naar ihjel et halvt Sids Tusind slaat er
Han pr. Telegraf sin Ord bekvot—
Ber at hjælpe videre paa Gæst.

Forat krone sine store Seire
Han sit Indtog i Paris vil feire
Spise Frokost der med Seiersklange,
— Blot den ei maa komme ham i Bran—
Komme ham for dyrt at staa engang.

16. England alt imens sig holder rolig,
Sit Princip det stedse følger trolig,
Rører sig af Pletten ei, saa længe
Det har Udsigt til at tjene No—
Tjene Retfærdigs Sag No og Mag.

17. Den neutrale Part der nu vælger,
Krudt og Kugler det med Fordel sælger,
Medens Tydsk og Franskmand slaas som Gale,
Engelskmanden la'er sig godt beta—
Godt behandle i sit lille Hjem.

18. Men med engang rommer paa dem Russen,
Ruster England dygtig i Rabussen,
Siger dem, nu de gjøre maa som han vil,
Strømmer næsten Livet af Lord Gran—
Border, Jarler og den hele Stads.

20. Rusland, uden Cermoni at bruge,
Vil sin kjære Nabo Tyrken sluge,
Flaader han i Sortehavet flækker
Og Traktaterne han giver Post—
Gjæver Opsigelse til Ryttesdag.

21. Nu er England vel i et Par Buxer,
Og de skraaler paa, at Russen jurer;
Lidet dog ham hjælper hans Besværing,
Ingen bryr sig om en gammel Kj—
Gammel Stormaad — om ei duer mer.

22. Rusland meget rigtigt ræsonnerer:
Det er bedst at Tyrken jeg prøver;
Naar min tydske Ven sligt Storbævt øver,
Kan jeg ogsaa gjene være No—
Være med og ta'emin Broderpart.

23. Sverges Konge bliver hel betænkelig,
Da han ser, at Toleret er krænkelig.
Rustes maa vi, — til sit Folk han stjer
Skjønt jeg skjønner i Jer Pung det svi—
Evinde vil en dygtig Dalerhob

24. Svensken nu maa tage Haand i Pante,
Snarlig da skal andre Ting der vanke.
Visselig man bryder ei Traktater,
Naar man mærker først at vi para—
Paa vor Post og helde kan Justits.

25. Fredeligt han talte her i Norge,
Stoled han paa vore Klippeborge?
Vare nu vi sikker kunde være,
At ei Tydskerne vil os besvæ—
Os beære med en lang Visit.

26. Ei saa ganske grei og klar er Tingen,
Hvad Hr. Bismarck finder paa, ved Ingen.
Kanske snart en blodig Hævn han tager
For at vi pib ud de tydske Ba—
Borger her i vores Lemme By.

Eftertryk forbydes.

Tilskjops hos C. B. Strøm,
Prindsens Gade No. 25, liggeoverfor Vager Schrøder.

[Kra] u. 2.

Arbejdet af Chr. A. Caspersen 1871.